

EEN NIEUW BEGIN

Lucas 3: 3

9 dec 2018, doopdienst in de Oosterkerk, 992/1382

Lieve mensen,

1 Kijk, daar heb je Johannes de Doper (dia 1).

Hij leeft in de woestijn. Hij lijkt wel wat op een woestijnvader. Weg is hij van alle drukte. In stilte bezint hij zich op vragen als "Wie ben ik? In wat voor tijd leven wij? Wat wil God van mij?" Zo houdt hij in de woestijn stille tijd voor een nieuwe oriëntatie op zijn leven; zo bezint Johannes zich op de weg van God (waar kan ik Hem aan het werk zien?). Zal Johannes misschien terugdenken aan zijn ouders: Zacharias en Elisabeth? Zijn moeder had het oude verhaal aan tafel vaak verteld: 'Johannes, dat is jouw naam, dat betekent: God is genadig. En jij bent ons

godsgeschenk. Wij waren oud, en zonder kinderen, en toen kwam er een engel bij je vader bezoek in de tempel. Zacharias kon het niet geloven: Wij een kind? Hij was met stomheid geslagen, en dat duurde mijn hele zwangerschap door. Pas toen jij ter wereld kwam, sprong je vader een gat in de lucht. Hij zong dolenthousiast een lied over God en over jou. Hij zong: Ere zij God, want Hij bevrijdt; Hij houdt van mensen. Johannes, ons kind, wordt profeet van God. Johannes zal de weg klaarmaken voor mensen om hen dichter bij God te brengen.

2 Johannes glimlacht. Tja, dat verhaal had ie vaak hoofdschuddend aangehoord, want hij vond het maar vreemd. Zijn ouders zijn al lang geleden gestorven, maar hij koestert wel deze herinnering. En nu in de woestijn, in die lege eenzaamheid, begint hij ineens spontaan te bidden. En al biddend hoort ie plotseling een stem uit de hemel. Maakt hij nu mee wat destijds zijn vader overkwam als priester? Hoor, God komt op bezoek en zegt: Johannes, jij moet de mensen vertellen over MIJ, er is altijd weer een nieuw begin, je zonden blijven niet voor altijd aan je kleven. "Ik?", sputtert Johannes nog tegen net als destijds de profeet Jeremia. 'Ja, jij', zegt God, 'en je zult daad bij woord voegen, je moet de mensen dopen tot vergeving van zonden.' Johannes wordt nog stiller dan hij al was. Dit is, zo voelt ie wel, een heilig moment, dit is zijn ware roeping. Hij mag Doper worden, Van hogerhand krijgt hij opdracht om zijn leven lang mensen de weg naar God te wijzen; hij krijgt permissie om dopen bij het leven.

3 Ja, gemeente, het zal je maar gebeuren. Hoe zouden u, jij en ik reageren? Johannes de Doper krijgt op een lege plek van God een belangrijke missie. God verschijnt, zoals wel vaker, op een plek waar je hem niet verwacht. Ver weg van de politieke en religieuze machthebbers: zoals hier keizer Tiberius, Pontius Pilatus, koning Herodes, hogepriester Annas en Kajafas, onheilspellende namen

die de evangelist Lucas nu al noemt. Midden in de geschiedenis gebeurt het. Midden in de doodgewone tijd breekt het heilige moment door van Gods eeuwigheid. Midden in de tijd van eenzame troosteloosheid gebeurt het: God verschijnt aan gewone mensen om hen om te turnen en op weg te zetten naar een nieuw leven. De stem van God is geen loos alarm, maar werkt als een lont in het kruitvat. Menslief, Gods kind ben jij, niet alleen van je ouders, maar jij bent een geschenk uit de hemel. Geloof met Hem mee op zijn weg van bevrijding en gerechtigheid. Het is de hoogste tijd. Tijd om te preken, tijd om te dopen en tijd om ruim baan te maken in je hart, in je huis, op je werkplek ruimbaan voor Gods liefde.

4 Wie goed luistert, kan net als Johannes de Doper in zijn/haar eigen woestijn geraakt worden. Die kan in tijden van ziekte, rouw, crisis, onrecht gevoel krijgen voor Gods aangename tijd. Woestijnmonniken, en is de Doper er niet één van, oefenden zich destijds in de kunst van de onderscheiding der geesten. Wat komt van God en wat is niet van God? Wat is goed en wat is kwaad? Wat hoort bij de wereldtijd van de machthebbers, de tijd van de chronos, de chronometer, de tijd van hollen en rennen, de tijd die je altijd te kort komt, de tijd waaraan je uiteindelijk je opgebrand raakt, burn-out? Of ben je klaar voor de tijd van God: kairos, de tijd waarin je net als Johannes geraakt wordt diep van binnen en volstroomt met nieuwe spirit.

Ik moet denken aan regels uit het ontroerende gedicht 'Godsbegrip' van Bertus Aafjes (dia 2). Het begin gaat zo:

God zit niet op een troon van chroom of nikkel –

*Soms zit hij in een oude pereboom
en merelt,
soms staat hij op zijn hoofd in een klein kind
want hij is altijd soms.
....hij is een nu, een hier, een altijd soms,*

5 Gemeente, Dopen, dat is een heilig teken van Gods nieuwe tijd met ons. (God staat op zijn hoofd in een klein kind.) Een weldadig moment midden in onze actualiteit met z'n verwoestijning, kaalslag en gele hesjes. Vandaag worden er in ons midden vier kinderen gedoopt. Tijdens ons voorbereidingsgesprek stond ik met de doopouders stil bij de betekenis van de doop. Dopen heeft, zo zeiden zij, alles te maken met verwondering en dankbaarheid. Nooit spreken zwangerschap en de geboorte vanzelf, daar konden de ouders van Johannes de Doper al over meepraten. Wie vader of moeder mag worden, ontvangt een kind als godsgeschenk. Wat een wonder. Godzijdank. En je wilt je kind dopen, omdat jullie samen als gezin niet kunnen zonder Gods aanwezigheid en zegen. God staat op zijn hoofd in een klein kind

6 Dopen is een rijk symbool. De tijd staat vandaag bij het doopvont even stil. De tijd is hier en nu, een altijd soms, even in het licht van Gods eeuwigheid. Kairos, aangename tijd rond dit heilige spel van water en licht. Een rijk symbool omdat er zoveel in zit. Johannes de Doper wijst ons de weg: dopen is een nieuw begin: de oude mens verdwijnt, de nieuwe mens verschijnt, dopen is op weg

gaan met God met vallen en opstaan, altijd weer inkeer en omkeer. Dopen is ook samen putten uit de Levensbron, keer op keer, thuis, in de kerk, of waar ook. Die kairostijd, de tijd van het nieuwe begin, met de adventsblik al gericht op het kerstkind in de stal, die aangename tijd mogen we keer ook keer weer beleven en voorleven. Als ouders, als vrienden en vriendinnen, als broeders en zusters van de gemeente van Christus. Want wie gedoopt is, die leeft pas echt. Voor God en de mensen. Hier en nu, en altijd soms en altijd anders...

Of om af te sluiten met het gedicht van Bertus Aafjes (dia 3).

Godsbegrip

God zit niet op een troon van chroom of nikkel –

*Soms zit hij in een oude pereboom
en merelt,
soms staat hij op zijn hoofd in een klein kind
want hij is altijd soms.
Hij is geen kerk van holle eeuwigheid,
hij is geen kathedraal van hoge lege almacht,
hij is een nu, een hier, een altijd soms,
.....*

*Maar altijd is hij overal in alles
zoals het is,
zoals het soms en altijd anders is.*

Amen